

Ömrüm İle Başım Belada

– Onur Çiçek · 04 Aralık 2015

Yol uzun

Durmadan elektrik direkleri geçiyor kenarımdan.

Yanaklarım kendimin penceresine dayalı.bir şiir var aklımda'N'olur gel,

Ay karanlık... Dört yanım puşt zulası, Dost yüzlü, Dost gülücüklü Cıgaramdan yanar. 'Arifin'şiiri. gerisini hatırlamıyorum.ama bu, dönüp dolaşıyor aklımda.sonrayol üstlerikahveler, kaçakçılar, kaçak gülüşlü insanlarbir hatıra defterini ikiye bölen gül yapraklarıyla yürüyorum sankiömrümle başım belada vegözlerimi bir namlu gibi çevirmişim kendimesöylenecek ne varsa söylenmiş, ölünecek ne varsa eksikbüyülü çiçekler gibi göğsümde nefesim.kalbim gömleğimin dışında duruyor.yol üstleri. akşam ezanları. lastikçiler. bir liraya gidilen tuvaletler. peçete. kolonya. pişmaniyeler. mercimek çorbaları.uykulardan hasret değilim ben.kanatları delinmiş bir yarasa gibiateşin ve aşkın saydam gövdesini öpmüş dudaklarım.öfkem. ağzımda bir üzüm tanesi. uzakta. uyumuş köyler.yol üstleri. akşamdan kalma bir tütün tabakası. kara bir nehir gibi akıyor yollar. tren rayları. boşalmalı benzin depoları.kırılmalı bir çekiçle çeneleri ömrümüzün.bir kilim. bir siyah meme ucu. bir ayakkabı. sabah ezanları. alnını taşımaktan yorulmuş bir adam.yol uzun. durmadan elektrik direkleri geçiyor kenarımdan. yanaklarım kendimin penceresine dayalı. göğsüme. ağzımda bir kurşun. kimse yok. gelmekten başka gecedan başka.reyhanlar. ağaçlar.leyla'nın şehrinden geçiyorum, o uykular kadar güzelken.